

ВАРНАДСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

Излиза всеки петък

Абонаментъ:

За година 55 лв.
За 6 месеца 30 лв.

Всичко, що се отнася до
вестника, да се изпраща до
кметството — Варна

Обявления:

Официални по 2 лв. на кв. сант.
търговски по споразумение.

Брой 1 лв.

Редакцията: Общинското управление, секретарията.

Брой 1 лв.

ЛЮБЕНЪ ТОНЕВЪ архитектъ и урбанистъ

Модерното градоустройство и гр. Варна.

(Сказка изнесена на 1 септември 1931 г. въ гр. Варна).

Продължение отъ брой 261—262

Това кара видни гигиенисти и градостроители сериозно да се занимаватъ съ този въпросъ. Да определятъ за всѣка градска зона броя на жителитѣ, които могатъ да живѣятъ при нормални условия на хектаръ повърхнина.

(За целта се излиза отъ минимална нужда за жилище на едно лице или семейство отъ дадена категория, споредъ статистическитѣ сведения на всѣко селище).

Да прецениратъ отношението, което трѣбва да съществува между застроеното и свободно мѣсто; височина на постройкитѣ; ширина на улицитѣ; повърхнина на паркове за човѣка и пр. пр.

Загрижиха се особено силно за състоянието на работника и семейството му. Почнаха да се създаватъ „села—градини“ чийто съставни елементи сж предварително и точно математически изчислени и проучени. Така, напримѣръ, вмѣсто страшната цифра 300 и повече души на хектаръ, приема се за нормална глстота на населението 25 до 50 души. Броятъ на тѣзи „села—градини“ се особено увеличи следъ войната. Тѣхното съществуване презъ тѣзи 10—12 години показва голѣмитѣ имъ преимущества. Щастливъ е човѣкъ да се движи въ подобно селище; той чувствува, че отъ всѣкъде блика здраве и животъ.

Наистина, известни градоустроители критику-

ватъ слабата глстота на населението въ тѣзи „селища—градини“, понеже разноснитѣ на разнитѣ канализации, шосета и др. сж силно увеличени, безъ да обслужватъ достатъченъ брой жители. Освенъ това, увеличението на повърхнината предизвиква такова и на разстоянията за преминаване — което изисква време и средства! Зарадъ това предлагатъ здания отъ 10—15—20 етажъ, позволяващи фантастичната глстота 1000—2000—3000 души на хектаръ. . . . Но анализирано обстойно (което не ни е за предметъ сегга), се вижда че за жилищнитѣ квартали не се получава никакво подобрене, отъ което и да било гледище (икономично, хигиенично, социално). Това би било приложимо за центроветѣ (активнитѣ квартали) на голѣмитѣ градове. Голѣмитѣ здания улесняватъ службитѣ, канализациитѣ . . . активността въобще. Въ вертикалната посока, движението е по рационално, отколкото при голѣмитѣ хоризонтални разстояния. Въ такива здания на дейностъ всичко що е механизировано и индустриализировано: чистия въздухъ ще се докарва съ специални канализации, материалитѣ ще сж изолационни и др. дз. Но жилищата трѣбва да ги групираме на спокойствие, въ чистъ въздухъ и свѣтлина—всредъ природни условия т. е. въ квартали отдѣлени отъ активната частъ съ Зел-

нина и широки артерии; или въ „селища—градина“, които сж отдалечени на нужното разстояние и свързани съ центъра чрезъ чудесни превозни средства.

По такъв начинъ, човѣкъ който е прекаралъ 6 или 8 часа въ трескава работа, следъ машинизирани и изкуствени условия—всредъ канализации и движение ще влезе въ къщи си и намѣри семейството си обиколено отъ зеленина и спокойствие, ще може да почине въ малката си и интимна градинка! . . . Но това сж разрешенія или утопии ако щето да ги наречемъ — и то само за голѣмитѣ милионни градове.

Обаче, за градове съ срѣдна велечина и до като не сж надминали 500,000 или 1 милионъ жители *трѣбва да търсимъ като разрешение нѣщо срѣдно и постижимо. Трѣбва градътъ, да осигури нужната хишена и здравословностъ чрезъ логично трасиране на улицитѣ—ориентиране на здания, канализации и срѣдна изжстота—варирища между 50 и 100 души на хектаръ.*

*

Точно тѣзи условия ще ни помогнатъ да разрешимъ и въпроса *за циркулацията*. Да не забравяме, че тя става все по усилена и по затрудняваща градския животъ. Нуждата за печеляне на време чрезъ скоростъ, предизвика огромното производство на автомобили. Това намали цѣната имъ и увеличи броятъ имъ въ градътъ до степенъ, че съществуващото състояние стане напълно не отговаряеще на движението—може би въ България, това още не се е силно почувствувало, но достатъчно е да погледнемъ другитѣ страни и се увѣримъ, че и въ насъ не ще закъснее въ съответнитѣ размѣри. Така въ Съединенитѣ щати понастоящемъ на 4 души се пада 1 автомобилъ.

Въ Франция на 20 души се пада по 1 автомобилъ.

Въ Франция отъ 5000000 автомобили презъ 1920 г. имаме 1000000 въ 1927 г.

Парижъ отъ 32000 презъ 1920 г. имаме 250000 въ 1931 г.

Сжщото е въ Германия, Италия, Англия и др.

Има улици въ голѣмитѣ градове, където човѣкъ пеша се движи по бърже отъ колкото съ автомобилъ (. . . а целта на последния е да се печеля време! . . .)

Въ Парижъ напр. (споредъ статистики отъ юни 1930 г.) на кръстопътя на Rue Royal и Rue St Nazaire минаватъ срѣдно:

	на день	на часъ
автомобили	14450	3600
мотори и др.	1270	320
омнибуси	650	162

Ето Ви и други цифри, които повече характеризиратъ положението. Въ Парижъ повърхнината на шосетата на улицитѣ е около 1000 хект. Обаче, като се смѣтне че една кола или автомобилъ заема срѣдно 15 кв. м., то всичкитѣ такива въ Парижъ ще покрятъ една повърхнина отъ 538 хектара т. е. повечето отъ половината на шосетата! . . . Безцѣлно е да Ви обременявамъ съ други и данни.

За всѣкому е ясно какви сж резултатитѣ.

Преди всичко грамадни и постоянни жертви.

Така въ Парижъ (само въ градътъ — безъ околността) презъ 1928 година има 252 смъртни случаи, 2291 тежко ранени, 40000 леко ранени и за 1700000 франка материални загуби.

Отъ друга страна имаме затруднение за движението и най-сетне, компрометиране на хигиената, съ прахъ, газове, вредни изпращения и докарващъ до болестъ шумъ и трептение.

II часть.

Разбира се, че това сж редни случаи при грамаднитѣ западноевропейски градове. Но те така бърже се увеличаватъ! Отъ друга страна, защото е толкова по лесно за поправяне — колкото размѣритѣ му сж по малки. Обаче, съществено е щото проблемата, правилно и *навременно* да се схване. Презъ епохата на Наполеонъ III трѣбвало е префекта на Парижъ съ кавалерия и артилерия да пробива новитѣ и широки отъ 50 до 120 м. авенюта и улици, които сега едва сж достатъчни, а следъ 5—10 години ще сж тесни!

Ако навреме и логично сж схванати, артериитѣ, чийто бѣдащи нужди ще изискватъ по голѣма ширина—то най-удобно е да се предвиди незастроени пространства отъ всѣка страна на улицата. (предъ къщитѣ) и което ще ни позволи безъ затруднение разходи да реализираме, когато е необходимо, едно разширение.

Друго едно обстоятелство, отъ голѣма важностъ—това е, да се *„канализира“* така да се каже, движение въ известни само улици, които истински отговарятъ на това и където може добре да се наблюдава. По такъв начинъ останалитѣ квартали ще бѣдатъ тихи и спокойни (това е отъ особено същество за жилищнитѣ квартали).

Но разбира се, тези главни *„артерии“* въ които ще бѣде „канализирано“ силното движение трѣбва напълно и строго научно да се определят. Тѣ сж като истински рѣки, които почти раздѣлятъ *на две*, разнитѣ квартали и зони. Затова при планирането на градътъ, и особено при създаване на неговото бѣдаще разширение, трѣбва да си иматъ предъ видъ и даже да се използватъ като естествена граница между две различни зони, а не като разеденяващъ елементъ, напримъ

мъръ представете си едно училище, което обслужва известенъ периметъръ, който е разрѣзанъ отъ такива артерии—резултатитѣ сж: жертви, неудобства и рискове—спиране тоже на движението!..

Тази артерии, трѣбва да представляватъ лошичния скелетъ на градътъ, чийто тъкани и органи сж жилищата и кварталитѣ, а бѣлитѣ дробове—паркове, свободни залесени—въ нужния размѣръ пространства.

Вземетѣ единъ човѣкъ, който се радва на добро здраве, чийто движения сж леки, лесни и свободни, . . . такъвъ човѣкъ по само себе си е изразъ на *естествена и непринудена красота* . . . е добре—почти същото може да кажемъ и за единъ градъ. Отъ самия фактъ че здраве и животъ блика отъ всѣки елементъ, че редъ и удобства царя въ улицитѣ му . . . само това вече изразява хармоничностъ и приятностъ. Значи *хишената* и нуждитѣ за *циркуляцията*, не само че не вредятъ и не спъватъ градската *естетика* . . . но обратно, *естествено я подготвятъ и улесняватъ!* . . .

Преди всичко, нужна ли е тя—и сетне въ какво именно се състои *естетиката*.

Не само известни личности и специалисти, но и всѣки по чувствителенъ и ценителенъ на красотата знае че: „единъ градъ, който отговаря на всички необходими условия на хигиената, чийто улици сж широки, кждето циркуляцията и превознитѣ сръдства не понасятъ никаква критика—единъ такъвъ градъ все пакъ не би могълъ да бжде посоченъ като *модель и идеалъ*, ако частитѣ, които го съставятъ не сж хармонизирани по начинъ щото да му придадатъ една чаровни красота и особено *ако природнитѣ му богатства не сж запазени и разумно подчертани* . . .

Съ право френския архитектъ урбанизистъ Bonnier се изказа, че: *естетиката за народа не е луксъ, но една нужда и право, и то въ същитѣ ниво както хишената*“.

Но необходимо е да си изяснимъ погятието за думата *естетика*—особено частно отнасяще се до градътъ.

Следва

Инж. Хр. Христовъ.

12 дни въ Берлинъ

Въ началото на миналия месецъ посетихъ Берлинъ, за да се опозная съ работата на желѣзобетона и какъ се строи. Въ Берлинъ може да се види по-скоро, какво е построено до сега и какъ е било построено, защото тамъ повече не се строи. Всичко е наредено въ широкъ мащабъ: здраво, хубаво и безупречно. Построено е така и толкова, че днесъ кризата опразва все повече и повече жилища за наемане, безъ да има кой да наема голѣма частъ отъ тия жилища. Жителитѣ на Берлинъ преживѣватъ много тежки времена. Принудени сж да се лишаватъ отъ много свои твърде обичайни нужди и да се стѣсняватъ въ жилищната си обстановка. Тамъ кждето се строи, строятъ се обикновени жилища по на три и четири етажа—обикновенъ строежъ, въ по-крайнитѣ части на града. Въ централнитѣ части на града строятъ облакодери отъ желѣзни колони и желѣзни греди и дюшеметата отъ кухи тухли—(специални тухли за дюшемета). Отъ вѣнъ сградитѣ получаватъ облицовка отъ камѣкъ. Въ центроветѣ като Александръ Плацъ напр. се събалятъ по-малки сгради и се замѣнятъ съ облакодери. Основитѣ на тия сгради сж бетонъ и желѣзобетанъ, а надземната частъ е желѣзенъ скелетъ, който е натоваренъ да носи всички тежести и да противостои на всички вѣншни сили. Стенитѣ сж пълнежъ, дюшеметата кухи тухли, които

сж огнеупорни, топли и глухи. Видѣхъ и разгледахъ строежа на облакодери на три мѣста: Potsdamerpl., Alexandrpl. и на Königin Augustastr. На Р. Р. се строи сграда отъ желѣзенъ скелетъ съ пълнежъ тухли. Дюшеметата се правятъ отъ специални кули тухли, които даватъ дюшемета съ много качества. Строи се методично, здраво, чисто, безъ да се прѣчи ни най-малко на движението изъ улицитѣ. Сградата на Königin Augustastr. е вече привършена. Вѣншния ѝ видъ е най-нова архитектура: гладки плоскости, закръглени изпъкнали вдлъбнати жгли, облицовка отъ бѣлъ камѣкъ, широки низки прозорци. Най-високата частъ на сградата е деветъ етажа, спадатъ постепенно на 6 етажа къмъ Regentenstr. Нѣщо още по-интересно се строи на Alexandrpl. Събалятъ сж съществующи сгради и се строятъ облакодери. Основитѣ на сградитѣ тукъ сж малко по-особени; понеже частъ отъ тия основи сж върху тунелитѣ на подземната желѣзница. Площадъ Александъръ се преобразява цѣлиятъ въ този моментъ. И тукъ се строи желѣзенъ скелетъ и пълнежъ. Дюшемета кухи тухли

Особенно интересни за насъ сж тротоаритѣ въ Берлинъ. По-голѣмата частъ отъ улицитѣ сж асфалтирани, и гладки като огледало. Твърде малко улици сж останали съ павета. Тротоаритѣ въ Берлинъ сж павирани съ гранитен павета го-

лъми 2—3—4 см. на 3—4—7 см. високи 8—10 см. пресечени пирамиди, на които малката основа е надолу въ пѣськъ, а голѣмата основа е на повърхността наитроузри. Частѣта на тротоара, кждето минаватъ най-вече пешеходцитѣ, е покрита съ плочи отъ гранитъ голѣми 100×100 см. единъ или два реда. Но има и тротоари, които сж само съ павенца. Значи, 10 см. пѣськъ и павенца, безъ каквото и да е спойка, това е настилката на тротоара. Преимуществата на тази настилка сж много:

1) Лесно се строи — пѣськъ и павета, безъ каквото и да е цементъ.

2) Лесно се разтиря за прокарване на кабели, водопроводи и пр. и лесно се възстановява разкопаното.

3) Работи се наово и ремонтира въ всѣко време на годишната понеже нѣма разтворъ.

4) Здрава и много трайна настилка.

5) Настилка, която подхожда много и за нашитѣ казни тротоари.

Приблизителната цена за павенцата: парчета 278 за кв. м. като се смѣтатъ 4 см ширина и 9 см. дължина вкл. по 1 см фуга, дълбочина (височина) 8 см. по 0.20 лв. едното — прави 55 лв., пѣськъ за кв. м. 6 лв., работа за кв. м. 15 лв. всичко 76 лв. — Това е една максимална цена за кв. м. павета за тротоари. Когато се започне работа въ по-голѣмъ мащабъ, тази цена ще спадне, ако не съ 16 поне съ 8 лв. най-малко и ще имаме кв. м. павенца за тротоаръ 68 лв.

6) Красива настилка за тротоари сж павенцата. Особено като се поизгледатъ павенцата ставатъ хубава мозайка.

7) Павенцата се приготвяватъ отъ отпадения, които оставатъ при изработването на павета за улицитѣ — малки и голѣми.

Всички тротоари сж еднообразно направени. Най-широкитѣ сж съ два реда плочи по-близо до бордюра, отколкото до сградитѣ и павенца. Тамъ, кждето движението е по слабо, плочитѣ сж единъ редъ, а тамъ, кждето тротоаритѣ сж най-тѣсни, нѣма плочи, а има само павенца. Плочитѣ сж два реда по дължината на цѣлата улица. Нашитѣ тротоари сж просто парцаливи — кърпежи отъ какви ли не видове настилки: церовски плочи, бетоновн плочи, керамични плочи, калдърѣми грубо направени, бетонова настилка; мозаична настилка и пр. това е отъ всѣка басма по парче ушитъ сукманъ. Характерното въ Берлинската настилка е това, че улицата (платното ѝ) е по-гладко, по грижливо настлаено, асфалта е безупречно гладкъ и мекъ като настилка, а тротоаръ е сравнително по-правъ съ свойтѣ павенца и гранитни плочи. Почти обратно е у насъ. Платното е занемарено, търсиме тротоара по възможность по-гладътъ. Павен-

цата като настилка на тротоари трѣбва да се въведагъ и у насъ. Това е евтина, здрава и практична настилка. Церовскитѣ плочи се чупятъ, фугитѣ имъ, ако и цементирани грижливо, се разтрошаватъ скоро, повърхнината имъ е груба, грапава: въобще отиватъ много пари за поддържане. Не е така съ павенцата. Бетоновитѣ тротоари не сж издържливи, сжщо и бетоновитѣ плочки не сж издържливи на изтъркване. Керамичнитѣ (глиненитѣ) плочки сж красиви и издържливи, но много сжпли. Павенцата за тротоаритѣ сж незамъними.

Намменованията на улицитѣ сж поставени на стълбове по жлитѣ на улицитѣ По сѣмитѣ сградни табели съ наименования нѣма. Други стълбове никаква нѣма по тротоаритѣ. (У насъ стълбоветѣ за проводници сж поставени точно въ срѣдата на тротоаритѣ). Всички проводници сж поставени точно въ срѣдата на тротоаритѣ). Всички проводници сж събрани въ кабели подъ нивото на улицата. Тови е особено удобно.

Интересни сж номерата на сградитѣ. — Не е възприета системата отъ четни номера отъ едната страна и нечетни отъ другата. На всѣки номеръ има стрелка, които сочатъ на кжде ра-статъ номерата—това е особено удобно и трѣбва да се възприеме и у насъ веднага, поне за номерата, които ще се изработватъ отъ сега нататкъ.

На връщане можахъ да наблюдавамъ строежъ въ Бѣлградъ. Тамъ се строи значително повече и по-оживено. Набелязватъ се монументални сгради съ тежки цокли и масивни колони и пиластри. Въ Бѣлградъ не се прибѣгва къмъ желѣзобетонния скелетъ, както у насъ вече редовно се прави. Тамъ се зида отъ тухли, богато облицовани съ камъкъ, зидатъ се тежки каменни цокли, каменни коловеди това видѣхъ да се строи тамъ. На каква цена се строи, каква контрола се употребява, кой упражнява контролата, не можахъ да узная. Манисрѣтъ на строене, разхвърляность на материалитѣ, задрѣстване на улицитѣ съ строителни материали, замърсяване около сградитѣ и пр. сж по нашенски.

Видѣхъ, че има строежъ на пѣтищата въ близката околность на Бѣлградъ. Когато, обаче, се премине по къмъ Нишъ обстановката е старата, картината е както у насъ: строежи се виждатъ доста нарѣдко. Никакви прѣчки при пѣтуването си презъ Югославия не ми се направиха отъ кого и да е. Само на Сабатка (Суботница) границата между Югославия и Унгария, при всѣко минаване трѣбва всички пѣтници заедно съ багажи да слизатъ за митнически прегледъ. Навсѣкжде другаде митническитѣ прегледи ставатъ въ самия влакъ—за всички пѣтници безъ изклю-

чение. Това съвсемъ не е съвременно: въ полунощъ и къмъ 2—3 часа следъ полунощъ да се изтезаватъ жертва на разни ненаситни преносвачи на багажъ.

Живота въ всички държави, презъ които ми-

нахъ, е по-скжпъ отколкото живота у насъ. Най-скжпо е обаче въ Германия и изглежда, че нищетата тамъ се чувствува най-остро и се изживва най-болезнено.

Управлението на Пожарната команда моли гражданството да спазва напълно долнитѣ противопожарни мѣрки.

Мѣрки за избѣгване на пожаръ

1. Куминитѣ се чистятъ по следния начинъ:

- а) за печки и кумини съ дърва по два пѣти на годината най-малко;
- б) за печки и кумини съ вжглища три пѣти въ годината най-малко;
- в) за готварски машини, перални, бани на всѣки два месеца по единъ пѣтъ.

Запаленъ куминъ може да предизвика пожаръ особено нощно време, когато всички спятъ и немогатъ веднага да забележатъ началото на пожара.

Възможно е въ кумина да има пукнатини, чрезъ които огъня се разпространява по пода, тавана, а при паянтови къщи и по стенитѣ.

Капацитѣ винаги да бждатъ здради и плътно затворени.

Да не се държатъ по капацитѣ на кумина, особено на тавана, разни запалителни материали, като стари мебели, дюшечи, парцали, книги и пр.

Ако кумина се запали и бжде угасенъ отъ стопанитѣ, то пакъ да се съобщи въ Пожарната команда, за да дойде пожарникаръ и провѣри дали действително угасяването е сполучливо и дали нѣма още нѣкъде скритъ огънь.

За да може винаги да се забелезватъ пукнатинитѣ въ кумина, най-добре да се боядисва съ чиста варъ. Въ такъвъ случай пукнатинитѣ лесно ще се забелезватъ, понеже мѣстото отъ където излиза пушека почернява, да не се икономисватъ паритѣ при направата на куминитѣ. При изграждането имъ винаги да се слагатъ доброкачествени тухли; да не се слага лошъ разтворъ за изграждането и измазването му, защото той ще изсъхне, ще се пропука и ще се образуватъ дупки. Трѣбва да се има предъ видъ, че тухления зидъ на куминия трѣбва да бжде на разстояние не по малко отъ 40 см. отъ дървенигѣ части на оградата.

Да не се допиратъ до дървени части куминитѣ отъ глинени и желѣзни трѣби, понеже куминитѣ отъ глинени трѣби се пукатъ и препускатъ огъня, отъ желѣзо или ламарина, се нагорещаватъ и запалватъ допирацитѣ се до дървенигѣ части на сградата.

Куминитѣ на сгради съ дървени или сламенъ покривъ обезателно трѣбва да бждатъ повисоки отъ билото на сградата, иначе, падацитѣ искри много лесно ще подпалятъ покрива.

Следъ коминочистача, да се провѣрва дали не сж оставили капацитѣ отворени.

2. Да се избѣгва доближаването до пердета и въобще до запалителни предмети съ горяща ламба, кибритъ, свещъ и пр. да не се окачватъ газови ламби близо до таванитѣ, особено ако той е дървенъ, понеже дървото ще се овжгли, ще се разпука и ще падне заедно съ ламбата. Или пѣкъ е възможно да се запали и тавана. Пукнати стѣкла отъ газова ламба да не се закрѣпватъ съ хартия, защото тя ще се запали, ще падне на пода и запали запесата, одсалото или друго нѣкое близко стояще леснозапалително тѣло.

3. На децата да не се разрешава да пренасятъ запалени лѣмби въ къщи.

4. Не трѣбва да се долива горяща или още не истинала ламба — съ газъ.

5. Да се забрани на децата да се забавляватъ съ кибритъ.

6. Не трѣбва да се слага кибритъ на печки и машини.

7. Никога да не се хвърля горящъ кибритъ, а предварително да се угасява.

8. Да не се държи газъ, бензинъ и спиртъ въ стѣклени шишета, а непременно въ тенекнени кѣдове.

9. Не бива да се слагатъ задъ печитѣ хартия, парцали, дѣски и пр.

10. Никога да не се запалва печка съ

газъ, спиртъ и бензинъ. Отъ тази несъобразителностъ много хора сж пострадали.

11. Да не се оставятъ запалени печки безъ надзоръ. Подъ печкитѣ да се слага винаги ламарина, която отпредъ да излиза 30 см, отъ радиуса на печката.

12. Да не се пренасятъ отъ печкитѣ горящи въглища.

13. Преди да се изхвърли отъ печкитѣ пепелта, добре да се изгаси съ вода.

14. Да не се простиратъ дрехи низко и надъ печката, нито пъкъ предъ отворенитѣ врати на печката.

15. Въ двороветѣ където има купи съ сѣно, слама и др. да не се пали огънь.

16. Електрическитѣ инсталации и поправки да се извършватъ отъ специалисти.

17. Никога да не се пуши въ леглото и да се забрани на децата и слугинитѣ да четатъ легнати въ леглата при горяща газова ламба или свещъ

18. При настаняване на нова квартира, трѣбва да се научи съ какво и какъ може да се извика пожарната команда и къде най-близо телефонъ.

19. Винаги въ квартирата да има малко вода и пѣськъ. Отъ по рано да се обмисли плана за спасяване. На хората въ случай на пожаръ въ различни мѣста на къщата, особено ако тя е много многоетажна, добре е да има поне едно спасително вѣже.

20. При отседване на хотелъ или отиване на театъръ, кинематографъ, или друго обществено здание, трѣбва да се разучи разположението на изходитѣ и отъ порано да се избере единъ изходъ, презъ който да се излезе въ случай на нѣкое нещастие. Да се има предъ видъ, че не винаги най-ближкия изходъ ще даде възможностъ да се избѣга.

21. Когато легне човѣкъ да спи, да си остави дрехитѣ така, че при нужда да може по бързо да се облече, да се държи на близо до леглото свещъ или кибритъ, или електрически ключъ, за да може при нужда моментално да се осветли пътя на излизането. Да се прегледатъ стаитѣ, угасятъ газовитѣ ламби и никога да не се духа пламъкътъ отъ горе надолу.

22. Въ случай на пожаръ да не се губи куражъ. Да се има предъ видъ, че при енергия и наличността въ къщи на кофи съ вода приготвени отъ по-рано, лесно е справянето съ огъня, едновременно да се изпратя човѣкъ, който по телефона или другъ начинъ да позика пожарната команда.

23. При пожаръ, да се затварятъ вратитѣ и прозорцитѣ, за да се отстрани приждането на пресенъ въздухъ, който усилява огъня и да се запазятъ изходитѣ (стълбитѣ) отъ напълване съ пушекъ, понеже отъ тѣхъ най-лесно може да се избѣга.

24. Да не се изхвърлятъ застрашенитѣ отъ огъня хора презъ прозорцитѣ и др. Своевременно известната пожарна команда ще дойде и ще извърши спасяването.

25. Ако се запалятъ дрехитѣ на човѣка, да се свали на земята и завие въ одеало, килимъ и др. и се търкаля по земята и се извика лѣкаря.

26. Да не се влиза въ сѣновали и тавани съ запалени свещи, газови ламби и да не се запалва въ тѣхъ кибритъ, да не се пуши цигари или лула.

27. Да не се закачватъ кандила съ канапъ, пандели и пр., а само съ металическа верижка, фитила да се поставя върху тенекенъ кръсть и неподвижно прекрепенъ за кандилото. Да не се поставя въ кандилото фитилъ отъ гѣба, кандилото да бжде отъ здраво стъкло, поставена въ металическа чаша. Да не се забравя наливането вода въ кандилото. Близо до него да не се държатъ запалителни предмети (парцали, книги и др.) лошото масло прѣщи и хвърля искри, които могатъ да запалятъ предмети.

28. Коледнитѣ елхи не трѣбва да се поставятъ близо до пердетата или на такова мѣсто, където течението на въздуха може да доближи пламъка до тѣхъ. Свещитѣ на елхата подъ влиянието на най-малката свѣтлина, много лесно се изкривяватъ, падатъ и подпаватъ предметитѣ. Трѣбва да се помни, че изсѣхналитѣ елхи много бързо се подпалватъ, понеже съдържатъ смола. Бждете внимателни съ книжнитѣ фенери за елхата. Избѣгвайте украшения направени отъ цигарена хартия. Простъ памукъ да не слагате на елхата, като сибѣ.

Въ никакъвъ случай да не слагате на елхата където има свещъ целолоидни украшения.

Пожаренъ Командиръ:

ХР. ИЛИЕВЪ

Варна
Печатница „Войниковъ“
Телефонъ 502.

НАРЕДБА

№ 6.

гр. Варна, 9 декемврий 1931 год.

Предвидъ на това, че за лозята лежащи отъ дветѣ страни на шосето Евксиноградъ отъ „Шокара“ до „Траката“ съ ширина южно на шосето до морския брѣгъ, а северно 500 метра отъ шосето наименована „Курортно предградие“ има вече изработенъ благоустройственъ правилникъ за застрояването и планъ за регулация на пщтищата и парцелитѣ, то за да бждатъ спазени при бждашитѣ застроявания въ тази частъ града, правилника и плана нареждамъ:

1. Заявленията за какъвто и да било строежъ, постройка, кладеници, помийни ями и др. ще се подаватъ въ Архитектурното отдѣление при Техническата Дирекция на общината.

2. Архитектурното отдѣление ще издава позволителни за строежъ, следъ като се установи че може да се разреши искания строежъ по плана и правилника на предградието.

3. Строителнитѣ линии за огради, постройки и други строежи ще се опредѣлятъ отъ регулационното отдѣление при Техническата Дирекция на общината.

4. Не се разрешава никакъвъ строежъ въ предградието безъ позволително и дадена линия.

5. Надзора за правилното застрояване на дадената линия за оградата, постройката или другъ строежъ ще се извършва отъ органитѣ на Лозарното и Архитектурно отдѣление при общината, които ще взематъ надлежнитѣ законни мѣрки за всички нарушения по закона за Благоустройството.

6. Служебни лица, които не спазватъ настоящата наредба ще бждатъ най-строга наказани.

Настоящата наредба да се изпрати за изпълнение, а на Господина Варненски ОкръженъеУправителъ, за саедение.

Кметъ: (п) П. БЯНОВЪ

Бѣрно,

при Варненското градско общинско управление

Секретаръ: К. М. Дюлгеровъ.

Варненско градско общинско управление
Регулационна служба.

Обявление № 2228

гр. Варна, 14 декември 1931 г.

Поканватъ се всички заинтересовани страни, които иматъ имоти въ курортното предградие на града да се явятъ въ регулационното отдѣление на общината за да прегледатъ изложения на първо проучване проектъ за дворищната и улична регулация на предградието. Плана обхваща всички имоти отъ дветъ страни на шосето за Евксинградъ една ивица отъ „Шокара“ до „Траката“ на ширина южно отъ шосето до брѣга на морето, а северъ — 500 м. отъ шосето.

Съгласно чл. 10 отъ закона за Благоустройството проекта ще бжде изложенъ на проучване отъ заинтересованитъ въ продължение на единъ месецъ презъ което време недоволнитъ отъ него могатъ да подаватъ писмено възражение до общината.

п. Кметъ: Ц. Ханджиевъ.

Началникъ службата:

Геометъръ Т. Бракаловъ.

ЗАПОВѢДЪ

№ 96

гр. Варна, 15 декември 1931 г.

§ 1

Предвидъ на това, че по случай настѣпващитъ празници събирането на пожерт-

вувания за беднитъ Варненски граждани е възложено на специаленъ комитетъ

Заповѣдвамъ:

Забранявамъ събирането на пожертвувания за бѣднитъ Варненски граждани отъ разни благотворителни, ученолюбиви, спортни и др. организации, както и отъ частни лица, а също предварителна разпродажба на билети за вечеринки, концерти, лотарии и пр. даже и между членовѣтъ на организациитъ или сдруженията които ги уреждатъ.

Събирането на пожертвувания ще става отъ специално избрана комисия, която при посещение на гражданитъ ще се легитимира и за полученитъ суми ще издава разписки.

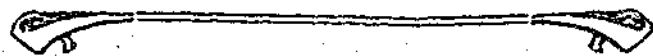
Умоляватъ се гражданитъ да дадатъ лептата си само на тази комисия.

Кметъ: (п) П. Бяновъ.

Бѣрно,

при Варненското градско общин. управление

Секретаръ: К. М. Дюлгеровъ.

Рекламирайте въ
Варненски Общински вестникъ

